

Là n đ&#u tôi nghe nói v&# t&# vi là năm 16 tu&#i, h&#c đ&# nh&# ở Saigon. Trong nhà có ông bác h&# gi&#i t&# vi cho bà con trong gia đình, tôi nghe bàn lu&#n nh&# v&# t&# nghe s&#m. Năm 23 tu&#i tôi đi d&#y, 24 đi lính, mãi 26 tu&#i đ&#c b&#t phái v&# d&#y l&#i m&#i đ&#c bác H&#ng, m&#t b&#n cũ c&#a ba tôi, ch&#m gi&#i giữm cho lá s&# t&# vi. Tôi còn nh&# mãi bác l&#p đi l&#p i:

-M&#nh m&#y có Sát Phá Liêm Tham, h&#i Song L&#c, su&#t đ&#i không t&#ng thi&#u.

Nghe thì nghe v&#y ch&# không khoái chí m&#y, vì đình ninh mình s&# làm giàu nhi&#u h&#n là ch&# “không t&#ng thi&#u” nh&# bác nói. Năm 1973, tôi 29 tu&#i, m&# m&#t ti&#m sách và t&#p hóa l&#n ở Phanrang, ti&#n vào nh&# n&#c. Đang kh&#p kh&#i m&#ng th&#m vì “tam th&#p nhi&#p”, thì đ&#ng m&#t cái, h&#n 1 năm sau , C&#ng s&#n vào, s&# nghi&#p s&#p đ&# , h&#t d&#y h&#c, đi tù c&#i t&#o. Nh&#ng năm sau đó, gian nan lao đ&#ng v&#t v&#, làm lò g&#ch, th&# m&#c, đ&#p xích lô... c&#m th&#y t&#ng lai b&#t đ&#u đến t&#i, tôi c&# g&#ng tìm câu gi&#i đáp cho t&#ng lai b&#ng cách t&# nghi&#n c&#u h&#c h&#i t&# vi, nh&# có đ&#u đ&#c m&#t s&# sách v&# t&# vi t&#ng pháp khi đ&#p ti&#m sách.

Năm 1977, làn sóng v&#t biên b&#t đ&#u, tôi t&# ch&#m l&#y cho mình lá s&# và ch&#y qua tham kh&#o ý ki&#n bác H&#ng, ng&#i con trai bác, và m&#y ng&#i b&#n gi&#i v&# t&# vi. Tu&#i Giáp thân, sinh gi&# M&#o ngày 23 tháng 4 âm l&#ch, m&#nh Th&#y, tôi đ&#c cách Tham lang và Tr&#ng sinh đóng ở cung D&#n (s&#ng lâu nh&# ông B&#nh t&#), có L&#c t&#n, Thiên mã (h&#c cao, tháo v&#, kinh doanh giàu có), Ph&#ng các, Bác sĩ, đ&#c Hóa L&#c ở Thiên Di và Hóa Quy&#n ở Tài xung và h&#p chi&#u. Đó là s&# văn ch&#ng h&#c gi&#i, năng đ&#ng, tài ba, kinh doanh giàu có, phú quý tr&#ng th&#. Cung Nô b&#c có T&# h&#u, X&#ng Khúc, Khôi Vi&#t nên s&# làm giáo s&# có đông h&#c trò gi&#i và b&#n bè sang quý. Ng&#t n&#i b&# cách “M&#nh Ki&#p Thân Không “ và cung Quan L&#c có T&#ng quân, Ph&#c binh, b&# TU&#N nên tuy s&#c x&#o khôn ngoan mà cu&#c đ&#i thắng tr&#m lên voi xu&#ng chó, công danh l&#n đ&#n, ngh&# nghi&#p thay đ&#i liên mi&#n. Thân c&# cung Thiên Di là s&# xu&#t ngo&#i, nh&#ng b&# Tri&#t ch&#n, nên tôi hoang mang không bi&#t có v&#t biên ra n&#c ngoài bình yên hay không. B&#y gi&# là ch&# đ&# bao c&#p, đ&#i s&#ng c&#c k&# khó khăn bi&#t, t&#ng lai c&#a sĩ quan, trí th&#c ch&# đ&# cũ và con cái r&#t là tôi tấm, th&# th&#m, tôi th&#y ch&# có con đ&#ng v&#t bi&#n là l&#i thoát duy nh&#t cho gia đình. Em gái tôi theo ch&#ng ra Qui nh&#n làm gi&#y gi&# đi bán chính th&#c năm 79, t&#i Hongkong. Nhi&#u ng&#i trong t&#nh cũng đi v&#t biên l&#t, b&#n tin v&#, tôi náo n&#c đ&#ng ng&#i không yên, nh&# bác H&#ng coi k&# xem có hy v&#ng ra đi không. Bác c&# ch&# sao Đ&#a Không ở cung Di, có Đ&#a ki&#p ở cung M&#nh chi&#u lên, l&#c đ&#u lia l&#a:

-Đi v&#t biên coi ch&#ng “m&#t”....

Tôi cãi:

-Nh ng mà Thân c Di là s s ng tha h ng, M nh có Thiên Mã, Tràng sinh là may m n hanh thông , đ c đi nhi u n i. Thiên mã Đ n là Mã tr ng nguyên, r t đ c l c. Không Ki p tuy là sát tinh, nh ng Đ c đ a, đầu ph i hãm đ a.

-Mã này ch đi loanh quanh trong n c thôi. Ông già tao cũng Thân c Di mà ch t nhà.

Tôi không tin t ng bác H ng n a, hay đúng ra không mu n tin, vì sau cu c đ i đ i, bác đoán sai cho m y ng i , và h đ n k tôi nghe chuy n th ng Hàng, con bác, mà ng i ta đ n là chính bác ch m t vì đoán nó đi l t, r t cu c b công an b t nh t m t năm tù m i đ c th v . Tôi có linh tính k l , bi t tr c sau th nào cũng đi đ c, ch có đi u tr nãi thôi, vì b sao Tri t ch n c cung Di. Đ a không là sao ác, chuyên mang xui x o, nh ng l i nh Tri t mà gi i đ c nguy hi m, chuy n Hưng thành An, h n n a cung Phúc đ c tôi có T Ph Vũ T ng, Khoa Quy n L c, Quang Quý (n Trên che ch), quá s c t t, làm sao có chuy n xui x o m t v n x y ra. Trong 12 cung, sách nào cũng nói cung Phúc quan tr ng nh t. S tuy t t mà Cung Phúc t t v n có th có con . M nh x u mà Phúc t t v n có may m n vào h u v n.

Nghiên c u đ o Ph t t năm 20 tu i, tin nh ân qu , nghi p ch ng, nên tuy gian nan lao đ ng v t v 7 tám năm tr i, tôi v n l c quan nuôi hy v ng b ng cách t ng kinh Pháp hoa, l y Kinh V n Ph t sám h i, b thí phóng sanh làm ph c, và t hành h thân xác trong lao đ ng nh c nh n đ tr nghi p. Bi t mình có cách “M nh Ki p Thân Không” nên cu c đ i lao đao l n đ n, l i Tham Ki p đ ng cung M nh , “nh ng i ng i thuy n lênh đênh trên sóng l n” (theo Thái th Lang), tôi ch p nh n th ng đau và th ng xuyên ni m Ph t xin gia h .

Năm 1982, tôi đã 39 tu i, b c m đ p xích lô (t nh nh giáo s mà đi đ p xích lô b coi là c ý bêu ri u ch đ), nên bán r xích lô, xoay ra xin môn bài cho v buôn bán l t v t nhà s ng qua ngày ch th i. M t hôm có bà b n quen m tôi t Saigon đ n ra m t anh chàng nhà giàu t ch c ghe đi t i H i ch , bi n Phanrang. Anh h a cho con cháu bà và cha con tôi đi không tr ti n, nh ng chuy n đó b m y ng i ch ghe g t nên không thành. Anh b v Saigon g y l i, h a s g i tôi vào đi khi chu n b xong. M t tháng sau anh g i vào th t, đ u 2 cha con tôi m t căn nhà làng quê m y hôm. Nóng ru t, tôi lên Saigon ch i, có ng i khuyên tôi đi coi ông th y n i ti ng coi đúng v v t biên chùa Pháp Hoa, th y b m qu nói :

-Có ph i ng i đàn bà móc n i, ng i đàn ông t ch c, h h n vài hôm n a đi , ph i không?

- D đúng, tôi l nh toát c ng i.

-Chuy n này không có đi đ c , v nhà đi. Anh ch c ch n s đi, nh ng ch a đi bây gi , v nhà buôn bán t m m t th i gian n a. Mà sao đi b v i, không đi cùng?

-Đi c nhà nguy hi m l m thày i, l có gì m t nhà, tù, ch t cà gia đình.

Thày cho m t lá bùa đ b vô ngăn t kính bán hàng. Qu nhiên m t tu n sau, th y con gái bà X. i i th i d n hai đ a con nh tr v Phanrang đi h c i, vì chuy n đi i Saigon b . Lúc đó, tình c tôi quen v i Thành, con trai út c Thiên L ng (thày t vi n i ti ng i Saigon tr c 75), b y gi đang làm công nhân viên i Phanrang. Thành nói, "Năm nay ti u h n anh vô cung Tý có T Ph Vũ T ng, có Khoa, L c, anh buôn bán có ti n. S anh tr c sau gì cũng ph i đi, b nhà c a i, vì cung Đ i n tr ch có Đ i ti u hao và Thân c Thiên đi.

Tôi nghe i, bán ra m y ch vàng mua hàng giao v i nhà m mang buôn bán, ti n vô áo t, quanh năm tho i mái rong ch i, t h p bè b n tính chuy n v t biên. Thành không rành v coi chi ti t nên gi i thi u tôi cho Đông, m i 30 tu i, ngo i ô, theo Công Giáo, nh ng i có nhi u kinh nghi m t vi chính xác. Đông rất bình dân, gi n d , t t . Đông gi đ c nhi u sách t vi và m y ch c t p Khoa h c Huy n bí cho tôi m n v đ c m mang ki n th c. Sau 75, tôi ch a bao gi có m t ng i b n tâm đ u ý h p và t t b ng nh th . Hai đ a đ p xe lang thang đó đây, say mê nói chuy n v T vi, trao đ i kinh nghi m, d n ch ng s ki n.

Đông nói:

-Anh m ng Th y, mà cung Thiên Di toàn sao H a. Th y kh c H a, i b Tri t Kim, ngũ hành xung kh c ch i nhau chan chát, không xuôi chèo mát mái chút nào, đi s có r c r i...

Tôi hoang mang, bu n n n.

Ch ng trình kêu g i ng y quân ng y quy n đi “Kinh t m i” ph ng xã ra rã thúc h i hàng tu n hàng tháng mà ch a th y hy v ng ra đi nào le lói c , tôi quay ra coi t vi hai đ a con, đ a nào cũng rõ ràng có s b quê cha đ t t , tha h ng l p nghi p vinh hoa phú quý . S bà xã cũng có H u b t đ n th c M nh, là s ch c ch n ly h ng. N u tôi không đi đ c, làm sao v con s ng tha h ng đ c. Tr phi có phép m u. Cung con cái tôi có Đ i ti u hao và Cô Qu , sách gi i ch có hai con và sau này con cái phiêu b t ly tán.

Đi v t biên k này cũng đ nh b ng ch đem theo đ a con trai mà thôi. Đi c gia đình l b b t h t thì m t nhà, t tù, lên kinh t m i ch t c lữ. Chuy n y mà x y ra thì tiêu h y c t ng lai con cái, thà ch t còn h n. L i y ch c ch n tôi s ân h n su t đ i không bao gi ngui.

M i l n đ p xe ch hai con xu ng bi n t m, bé Qu nh th ng ng i chùn l i trên cát không dám xu ng n c, khâm ph c nhìn th ng anh 10 tu i can đ m vùng v y d i sóng, c i đũa m . Cu M n tu i Quí S u, M nh đóng cung S u , có Hóa Quy n, Kinh d ng, Khôi Vi t, có T Linh, m t sáng, ph ng phi, thông minh, kh e m nh, chuyên môn ch huy b t n t con nít hàng xóm. M t đ a nh v y mà khom l ng s ng trong ch đ C ng s n k th lý l ch thì còn gì là t ng lai. B i v y v tôi đ ng ý cho hai cha con đi tr c r i tìm cách đ a 2 m con sang sau. Năm đó là năm 83, tình c m t hôm cùng tôi đi t m bi n và ki m m y ng i b n đánh cá trong làng g n đó, Đông bu t mi ng b o:

-Năm nay ti u h n anh có Nh t Nguy t sáng, l i thêm Đào H ng H chi u gia tăng s c sáng, r t may m n. Đ i h n l i có Song Hao, ch v đi xa, d i đ i, anh có nhi u hy v ng đi l t. Em đã t ng ch m cho m y ng i có Nh t Nguy t sáng và h đ u đi l t h t. Anh nên th th i v n 1 chuy n. Tin em đi.

Tôi không bao gi quên n Đông vì câu nói đó. Nó thúc đ y tôi h n bao gi h t ph i c ng quy t ra đi, vì càng l n tu i càng khó xoay s m u sinh x ng i. Tôi coi l i ti u h n cung S u, có Âm D ng X ng khúc, T h u, Khôi Vi t. Trong sách nói, “Âm D ng X ng khúc nhi đ c l c”. T nhiên, tháng ba năm đó, m t ng i anh h c a bà xã tôi, c u đ i úy Chi n tranh chính tr đi tù c i t o 8 năm ngoài B c đ c th v , tìm g p v ch ng tôi r đi v t biên do anh móc n i và t ch c ngoài Nha Trang.

C vài tu n tôi l i đi xe đò ra Nhatrang h i thăm tin t c r i v l i trong ngày đ láng gi ng kh i nghi ng . Th nh tho ng anh hay ch v cũng vào Phanrang ghé ch i, báo cáo ti n trình t

ch c. Tr c đó h n 1 năm, 2 em gái tôi v t biên l t qua Th y sĩ, nên công an, t tr ng, l ng gi ng hay đ ý dò la theo dõi, đoán th nào cũng có ngày tôi s đi. Tôi ph i mua xi măng, m n th h đ 1 đ ng cát tr c nhà đ xây c u tiêu bu ng t m m i trong nhà, đánh l c m i s nghi ng.

Trong 3 tháng, 2 l n tôi d n con ra theo tin nh n c a anh, 2 l n ph i quay v cùng ngày vì t ch c b . Th i gian đó, bác sĩ Kh ng (cũng tính đi v t biên) r tôi xu ng làng H diêm coi 1 thầy ch tay n i ti ng, ông nói tôi không có đi kinh t m i, mà l i có 80% hy v ng đi xu t ngo i. Ông nói t trong đám đông, tôi th ng hay n m ch c v ch huy. Lên Đà l t tìm g p thầy Hoàng Chiêm c u xin m t qu , thầy coi r t k , xác đ nh có Quan th Âm b t át che ch , cam đoan đi l t. Th i còn đi lính năm 69, tình c g p thầy đ o Cam ranh có m i phút, nhìn qua mà thầy đã nói “ anh s p m c áo tr ng v l i dân s ”. Qu nhiên, sau đó đ c bi t phái v đi d y l i. M t cô bói bài n i ti ng g n nhà cũng cho hay, t năm 84 v sau, cu c đ i tôi b t đ u lên h ng. Cô ch cái đ ng “Voyage” trên bàn tay trái tôi mà nheo m t c i nói: “T ng lai anh t trong cái đ ng này, tin tôi đi”.

L n th ba, tôi nh n đ c gi y báo c a ông anh h , d n kéo thêm anh b n trung úy H i quân t chung tù c i t o đ lái ghe cho ch c ăn. Không hi u sao l n này t đ ng tôi bu n nảo ru t, linh tính ch c ph i xa vĩnh vi n v con, có lúc suy tính t i lui căng th ng đ u óc, đ i ý mu n t i cho xong. Nh ng có m t s c m nh thiêng liêng nào đó, c a lý trí, hay c a nghi p l c (?) b t bu c tôi ph i d n thân. Gi ra đi, nhìn đ a con gái ngây th ng i ch i v i m trên b v n mà hai chân nh mu n khu u xu ng, xót xa không n b c ra kh i nhà. Y nh thái t T t đ t Đa nhìn v con l n cu i tr c gi b nhà đi tu. Ph i chi nó đòi theo thì tôi đã thuy t ph c bà xả cho nó đi luôn, nh ng nó ch h i; “Má, ba v i anh M n đi đâu v y má?”. Lý trí và tình c m đ ng co r t mãnh li t trong đ u óc tôi lúc b y gi , nh ng câu ch m ngôn “Lòng m là n i trú n ch c ch n nh t trên đ i” ngày x a tôi đ c, hi n ra an i tôi , làm tôi ngh n ngào, âm th m g t l ra đi.

L n đó, chúng tôi xu ng ghe, đi l t t i bãi L ng S n, g n đèo Rù Rì. Ghe có 1 “bloc”, mà trai tr trong làng nghe tin kéo theo đi hôi, đông t i 84 ng i v a già v a tr chen chúc trên ghe, m c n c x m x p m n thuy n. Tr i tháng 7 âm l ch, đêm t i m a gió s t sùi, nh có qu th n che m t, công an tu n tra không th y, m i s đ u may m n êm xuôi. Ngày th nhì, ra t i h i ph n qu c t , m a bão m m kéo t i, n c ph ch p đ u nhi u phen, có m y l n ng n sóng cao nh nóc nhà l u hai t ng, t xa ào ào kéo t i ai n y nh m m t ch ch t. R i h i bàn h , m t h t ph ng h ng, con thuy n đi l c l ng nh ng i mù. Ngày th ba, ghe t t máy, m y chàng con ông già ch ghe loay hoay s a máy, tháo bù lon, con c ra b m t đ ng, ghe l nh b nh trên sóng, ai n y xanh m t , lo s thì th m c u nguy n. Ông anh h hô hào m i ng i xé áo qu n ra c t l i làm thuy n bu m, theo gió mà đi. May sao m y ti ng đ ng h sau máy xình x ch n l i. Ôi chao là m ng. Nói sao cho h t n i sung s ng, s ng đi ch t l i, lúc đó. T đó ghe c r r n ng theo phía B c mà đi. Sáng ra th y m t tr i m c bên tay m t, chi u th y l n bên tay trái, c th mà đi.

T i đ o H i nam sau 10 ngày, ch c s c Trung qu c và dân chúng kéo nhau ra đón, ch p hình, cho ăn, cho ng l i 1 đêm, mua đ u và g o n c đi ti p 3 ngày n a t i H ng Kông thì m a nh trút n c. Cha con ôm nhau qu n t m nylon n m ch u tr n trong thuy n d i c n m a l nh. Còn nh m i đêm y là đúng r m tháng 7, n m êm m trong ngôi nhà l u do c nh sát đ a vào t m trú, nghe c n bão đ ngoài kh i hoành hành, gió th i ào ào ngoài c a s , cây gãy răng r c, c a kính b lo ng xo ng, sáng ra nghe c nh sát k chuy n có c m y trăm chi c ghe đánh cá x u s b t h nh b sóng đánh chìm m t tích. M i lòng th ng xót cho nh ng ng ph thân xác v t v đáy bi n, b l i v con, làm m i cho cá. C m n Tr i Ph t che ch cho ghe con v a k p đ n b bình yên, thoát ch t trong đ ng t k tóc. n này bi t đ n bao gi con m i tr đ c.

Trên đ o H ng Kông, su t m y tháng tr i, tôi v n còn ng ng n trong đ u v i ti ng sóng v m n thuy n rách rách và câu nói tiên tri đ nh m nh v ng c a Đông: "Năm nay ti u h n anh có Nh t Nguy t sáng, Đào h ng H , anh đi l t."& Vĩnh bi t Đông, v i bi t,,&v i nh ng tháng ngày êm đ m đàm lu n t vi , đã đ a đ n k t qu thành công ngày hôm nay.